

19 מרס

מחר בבוקר עומד להתכנס הוועד הקבינט לקבוע את המדיניות האר"ית לאחר דחית הצעות הממשלה על-ידי היהודים והערבים. שלשום טלגרפתי לאמריקא שי מריצו את הנשיא לדרוש דחיה. גם בפי רוצה לדבר עם ידידה על הכרת הדחיה במסיבות בין-לאומיות חסרות אלה. אחסול נחכנס הקבינט בצופן מיוחד לדון על המצב המסוכן באירופה, ועתונים הבוקר מודיעים על ישיבת קבינט מחר. אין כל בטחון שהממשלה חדתה את קביעתה. המדינות הערביות, שהזדהו רשמית עם הממשלה הערבית האר"ית, בהתנגדות להצעות הממשלה חוסיף, בלי ספק, ללחוץ בחשאי על הכרזת המדינות החדשה לפי קוי הצעות הממשלה, והחסרת המצב בעולם - למעשה אפשרות קרובה, של מלחמה - חוסיף כוח ללחץ "המדינות".

כל המסנה החריף במדיניות הממשלה בא בעיקרו - אם לא לגמרי - מחוץ צורך פיוס כלפי המדינות הערביות, ומדינות אלו, בלי שום ספק, לא יואלו להרפות בשעה זו את לחצן, כשהמכנה של מלחמה הולכת וגדולה.

ואם הדחיה לא תבוא - לא תהא לנו עכשיו אפילו

האפשרות "להרעיש עולמות" נגד בגידת ממשלת המנדט.

א - מפני שהעולם טרוד בדאגות חסרות יותר.

ב - מפני שאין היהודים מעוניינים בהבאשת אנגליה

בשעה זו.

ידינו למעשה כבולות. השטן עצמו לא היה יכול להמציא סיוט יותר מעיק ואיום. הכניסונו לצינוק כשפינו נקול. יצא עלינו גזר-דין ואין אנו יכולים לערער עליו. יחכן וויכוח בפרלמנט. אך לב מי יפנה עכשיו להגנת הבטחה ישנה לעם מחוסר-ישע, שעינו יכל אפילו להרע לאנגליה בדיבור ? הממשלה יודעת היטב את מצוקתנו זו - ואין ספק, שהיא בונה לא מעט על נאמנותנו האנוסה והכפויה עלינו מטעם הסיסואציה העולמית.

יודעים זאת גם כמה עיונים מהאויבים לנו -

ואיבנינג סטנדרט הביע זאת בציניות גלויה.

גורלנו נחון בהחלטות הישוב, בכוח עמידתו,

בחבונתו, בחקיפוחו.

ההחלטה להכריז שביחה לא מעידה על בגרות וחכמה

פוליטית רבה. מלבד הפסד כלכלי פנימי - אין שביחה זו נוחתת

כלום. הישוב טרם למד שאין הוא חייב ללכת בדרכי הערבים.

וטוב עשה חיים אחסול שטלגרף לירושלם לבטל השביחה. אם

להפגנה - יש דרכים אחרות לגלות דעתנו, מבלי שנגרום שום נזק

לעצמנו. יותר מכל זמן אחר אנו חייבים לחרוד עכשיו על שלוכו

הכלכלי של הישוב, עלינו לעשות כל דבר שיש בו משום בצרון וגלוי-

כוח. עלינו להמנע מכל דבר שיש בו משום נזק לעצמנו וגלוי

חרון אין-אונים. התערער שביחה עמדה הפקידות, כוח שלכונה ?

היש בה משום הטלח אימה ? הבכוחה להפריע הקמת מוסדות של שלכון

עצמי ערבי בארץ ?

השבוע הזה יתא אולי מכריע. אם שואח המלחמה תבוא -
יוסרו מעל הפרק הרבה חכניות, וגורלנו יהיה חלוי במהלך המלחמה
וחוצאותיה.

בפי מקווה שיחולו שנויים בהרכב הממשלה. גם בימי
מינכן הייתה בטוחה שמברלין יפול. לא האמנתי אז בנבואתה זו.
אך "מינכן" נכשלה, ואין ספק שהמצב עכשיו חמור הרבה יותר,
ויש אולי יסוד כרגע לחכות להרחבת הבסיס של הממשלה, אך איני
סבור גם עכשיו שממשלת צמברלין תפול. אין פסוק אלטרנטיבה -
לדעת יודעי דבר. למפלגה העבודה אין מנהיג. צירציל אינו
נאמן על העם. ל.ג. שייך רק לעבר. הליברלים האופוזיציוניים
כוחב אפס. לשמרנים יש, רוב עצום, ואם גם רבים לא מרוצים
מצמברלין - אינם מוכנים להרוס שלמות המפלגה ואחדותה.
הסיכויים, איפוא, ש"הפריץ" ימות, קלושים מאוד.
יהכנ ש"הכלב" ימות, אם יבוא לחץ מושינגטון, מהפרלמנט עצמו
(כמה צירים שמרנים מחוננים סחר לדרוש מהממשלה דחיה) - או
יפול דבר מה מכריע בפוליטיקה העולמית - יהכנ שהממשלה תדחה
אח הפחרון האר"י לעת מצוא. הרבה לא נרויח מדחיה זו - אם המצב
העולמי לא ישתנה בינחים ביסודו, כי הדחיה תהיה קצרה, ובינחים
רק נפסיד אולי אח השנש (שאינו בטוח עדיין בכל אופן) לקבל
25.000 פליטים ... ועליה זו של 25.000 הייתה יכולה לענות לפי
שעה אח מצבנו בארץ - לטובה ...